

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀ θ ῆ ν α ς

ΕΤΟΣ ΕΚΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Σηβρίου 1897 μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1898· καὶ ὀφείλουσι οἱ αἰτοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μόνον.
Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐξουσιοδοτίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Τὰ Ἀλβανικὰ πράγματα πῶς ἔχουν. — Τὰ αἷτια. — Ὁ στρατός. — Ἀθῶσις Χουσὲν καὶ Φουάτ. — Οἱ ἐξ Ἑλλάδος ἐρχόμενοι. — Ὁ Ἐσάτ πασῶς. — Ἡ ἐν γένει κατάστασις.

Ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Ἀλβανίας ἔρχονται πολλὰ φήμαι καὶ κυκλοφοροῦσι μετ' ἐπιτάσεως ὅτι εἰς πολλὰ μέρη οἱ κάτοικοι ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν πανισχύρων βέηδων ἐστασίασαν κατὰ τῶν ἀρχῶν καὶ ἔλαβον κατ' αὐτῶν τὰ ὅπλα· ἐνίσχυσεν τὰς διαδόσεις ταύτας καὶ ἡ πρό τινας διαταχθεῖσα μεταστάθμευσις στρατιωτικῶν σωμάτων ἐξ Ἰωαννίνων, Ἀγ. Σαράντα καὶ Μετσόβου εἰς Βιτώλια, Σκόδρα κτλ. Ὡς πιστεύεται καὶ εἶνε γνωστὸν ἡ μεταστάθμευσις τῶν σωμάτων ἐγένετο ἀπλῶς ἐνεκα τοῦ ἐπελθόντος χειμῶνος, διότι δὲν ἦτο δυνατόν οὔτε ἐν Ἰωαννίνοις οὔτε εἰς Φιλιπιάδα καὶ Πρέβεζα νὰ διατηρηθῇ τὸσον πλῆθος στρατοῦ, ὅπερ εἶχεν ἐσχάτως ἀνέλθει εἰς 72 τάγματα. Εἶνε ἀληθές ὅτι πολλὰ καὶ ἀρχαὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Ἀλβανίας εὐρίσκονται εἰς δυσχερὲς θέσιν ἀπέναντι πανισχύρων βέηδων, οὐχὶ δὲ σπανίως ἀναγκάζονται νὰ ὑποχωρήσωσιν ἀπέναντι τῶν ἀξιωματικῶν τῶν βέηδων. Αἱ ἐριδὲς αὗται εἶνε σχεδὸν διαρκεῖς καὶ ἡ Πύλη εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ περιποιῇται τὰ γενναῖα ταῦτα στοιχεῖα τῆς Νέας Ἡπείρου ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ὁποίων ἀμφωλεῖται ἄκρα πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπη καὶ ὑπέρτατος ἐθνουσιασμός ὅπως πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτῆς θυσιάσῃσι. Δὲν λησμονοῦσιν ὅμως οἱ Ἀλβανοὶ ὅτι εἶχον ποτὲ ἡγεμόνα ἀνδρείον, τὸν Σκεντέρμπεη· ὅχι μόνον δὲν λησμονοῦσιν, ἀλλὰ πρὸ πολλοῦ ἐργάζονται νὰ ἀναδειχθῶσιν ἀληθινὸς ἐκείνου ἀπόγονοι, κηρύσσοντες τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς πατρίδος τῶν καὶ καλλιεργοῦντες ἰδίᾳ Ἀλβανικὰ γράμματα. Ὁ σπόρος τῆς ἐλευθερίας ἀναπτύσσεται καὶ εἰς γόνιμον καὶ εἰς ἄγονον γῆν. Ἀλλ' ἡ Ἀλβανία εἶνε πολὺ πρόσφορος πρὸς καλλιέργειαν τοιοῦτου σπόρου ὅστις ἡμέραν τινα θὰ ἐκπλήξῃ καὶ αὐτοὺς τοὺς κρυφίους καλλιεργητάς. Οἱ Ἀλβανοὶ κατήρτισαν τὸ ἀλφάβητον δι' Ἀλβανικῶν χαρακτήρων, πολλοὶ δὲ καὶ ἀλληλογραφοῦσι δι' αὐτῶν. Ὁ χρόνος, τίς οἶδε ἐὰν δὲν ἐπιβάλλῃ εἰς τὴν μέλλουσαν γενεάν νὰ λάβῃ καλλίτερα μέτρα. Οὕτω ἐργαζόμενοι οἱ Ἀλβανοὶ ἄγνωστον εἶνε ἐὰν δὲν πέσωσιν εἰς παγίδα. Προπαγάνδαι ἐκ Βιέννης καὶ ἀλλαχόθεν περιτρέχουσι τὴν Ἀλβανίαν ἐμποτιζοῦσιν εἰς τὰ νάματα ξένης πολιτικῆς τοὺς Ἀλβανούς· καὶ ἐνπείρουν ἰδέας καὶ αἰσθήματα πολὺ διάφορα ἐκείνων ἅτινα εἶδε νὰ κυριαρχῶσιν ἐν τῇ μεγάλῃ αὐτῶν καρδίᾳ. Ὅτι ὅποτε ὅμως καὶ ἂν συμβῇ ἡμέραν τινα θὰ ἀποτελέσωσι πυρῆνα νέας δυνάμεως ἧτις ἔσεται πολὺτιμος σύμμαχος. Τὰ γειτονέοντα Κράτη κατιδόντα τοῦτο ἐργάζονται ἀπὸ τώρα νὰ κατακτήσωσιν ἑαυτοὺς, ἵνα ὅταν ἀνατείλῃ ἄλλη

ἡμέρα θορυβώδης καὶ ἀπειλητικὴ ἐκτείνωσι περισσότερον τὰς κατακτήσεις τῶν.

— Ὁ ὀθωμανικὸς στρατός συνεκεντρώθη ἅπας εἰς τὰς κωμοπόλεις καὶ τὰς πόλεις καταλαβὼν ἰδιωτικὰ οἰκίας.

— Οἱ ἐξ Ἑλλάδος ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν Ἡπειρον ὑποβάλλονται, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγραψα πάντοτε εἰς τὰς αὐτὰς ἐκδόσεις διατυπώσεις. Ὅσοι ἔχουν νὰ πληρώσουν 4—5 λίρας ἀπαλλάσσονται ἀμέσως, οἱ δὲ μὴ ἔχοντες ἀποστέλλονται ἀμέσως εἰς Ἰωαννίνα, Πάραμυθιαν, Κορυστάν, Ἀργυρόκαστρον καὶ ρίπτονται εἰς τὰς φυλακὰς ἕως οὗ ἐξακριβωθῇ ἐὰν ἔλαβον ἢ δὲν ἔλαβον μέρος εἰς τὸν πόλεμον. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην θὰ θέσῃ φραγμὸν μόνον ἡ ἀμνηστία ἧτις θὰ δοθῇ ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου σύμφωνα μετ' τὴν ὑπογραφείσαν ὀριστικὴν εἰρήνην. Διὰ τοῦτο καθήκον ἔχει ἡ Ἑλληνικὴ κυβερνήτης νὰ μεριμνήσῃ ἵνα ἐκδοθῇ ταχύτερον ὁ σχετικὸς ἰσχυρὸς, ἵνα μὴ ὑποφέρωσιν οἱ εἰς τὰς ἐστίας τῶν ἐπανερχόμενων ἀθῶοι πολῖται.

— Διὰ Σουλτανικοῦ ἰσχυροῦ κοινοποιήθη εἰς τὴν διοίκησιν Ἰωαννίνων ὁ Χουσὲν βέης Πρεβέσης καὶ ὁ Φουάτ βέης Φιλιπιάδος ἀπηλλογίσαν πάσης κατηγορίας διὰ τὰς ἀποδοθείσας εἰς αὐτοὺς ἐνεργείας κατὰ τοῦ τουρκικοῦ καθεστώτος. Ἐπανέρχονται δὲ οὗτοι εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν ἵνα συνεχίσωσι ὡς καὶ πρότερον τὰς ἀρπαγὰς καὶ καταπιέσεις κατὰ τῶν χριστιανῶν. Ἀτυχῶς ὅμως δι' αὐτοὺς διοικεῖ νῦν τὴν Ἡπειρον ὁ Ὄσμάν πασῶς, ἀνὴρ δίκαιος καὶ ἐλπίζεται ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτοὺς νὰ συνεχίσωσι τὰς προηγουμένας ἀνομίας.

— Ὁ ἐπ' ἀποστολῇ εἰς Ἰωαννίνα εὐρισκόμενος στρατιωτικὸς διοικητὴς Ἐλασσῶνος Ἀλῆ πασῶς ὑποστράτηγος προήχθη εἰς στρατηγὸν μεραρχίας.

— Κατὰ πρότασιν τοῦ γεν. διοικητοῦ Ἰωαννίνων ἐξεδόθη σουλτανικὸς ἰσχυρὸς δι' οὗ ἀπονέμεται εἰς τὸν διοικητὴν τῆς χωροφυλακῆς Ἰωαννίνων Ἐσάτ πασῶς ὁ βαθμὸς ὑποστράτηγου καὶ κατατάσσεται συγχρόνως εἰς τὸν τακτικόν, δηλ. μάχιμον στρατόν. Τοῦτο ἴσως φανῇ παράδοξον εἰς τοὺς Ἕλληνας στρατιωτικούς τῶν σχολῶν καὶ τῆς ἀρτίας μορφώσεως· ἐν Τουρκίᾳ ἐκ τῆς χωροφυλακῆς ἀξιωματικὸς τις οἰουδὴποτε βαθμοῦ διακριθεὶς κατατάσσεται εἰς τὸν μάχιμον στρατόν· ὡς δὲ ἀπεδείχθη κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον ὁ ἄλλοτε διοικητὴς τῆς χωροφυλακῆς Ἰωαννίνων Χασάν πασῶς ἐκ Καραμουρατάτων, γνωρίζων ὀλίγα μόνον τουρκικὰ γράμματα καὶ ἄλλα τόσα ἑλληνικὰ, μετετέθη εἰς τὸν μάχιμον στρατόν. Αὐτὸς λοιπὸν ὁ μὴ ἐξελθὼν ἀπὸ σχολᾶς καὶ ἐπιτελεῖ ἐνίκησεν εἰς Δομοκὸν τὸν κύρ Μαστρέ πρῶτον ὑπουργὸν κτλ. κτλ.

— Κατὰ τὰ ἄλλα ἐν Ἡπείρῳ ἐπικρατεῖ πλήρης τάξις καὶ ἡσυχία· οἱ κάτοικοι ὑποφέρουν μόνον ἀπὸ τὴν φορολογίαν ἧτις εἶνε ἄμετρος καὶ ὑπερβολικὴ, δυσανάλογος πρὸς τὰς δυνάμεις τῶν κατοίκων καὶ τοὺς πόρους αὐτῶν. Διὰ τοῦτο εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν ὁ νέος διοικητὴς Ὄσμάν πασῶς ἐλάβανεν φροντίδα πρὸς ἀνακούφισιν τῶν κατοίκων, ὅτινες ἐξαντληθέντες δὲ δύνανται νὰ ἀποτίσωσι τὰς πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλάς τῶν. Τί ὠφελεῖ ἐπὶ παραδείγματι νὰ πωλῶνται τὰ ζῶα καὶ τὰ οἰκιακὰ σκεύη τῶν ἀπόρων, ἀφοῦ οἱ ἴδιοι αὐρίον, δηλ. τὸ ἐπόμενον ἔτος, θὰ κληθῶσι πάλιν νὰ καταβάλωσιν εἰς τὸ δημόσιον

νέους φόρους. Τοῦτέστι πρέπει νὰ ἐξευρεθῇ ποῖα τις εὐκολία καὶ μὴ στερῶνται οἱ μὴ ἔχοντες τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων πρὸς διατήρησιν τῶν, διότι στερούμενοι αὐτῶν οὐ μόνον δὲν θὰ δύνανται νὰ πληρώσωσι τοὺς φόρους, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ ζήσωσιν· ἐννοεῖται δὲ ὅτι, ὅταν πολλοὶ περιέλθωσιν εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην, καὶ ἡ θέσις τῆς κυβερνήσεως εἶνε δυσχερὴς, καθότι δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον ν' ἀφήσῃ αὐτοὺς οὕτω ἐλεεινούς.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

[Περὶ τῆς ἐταιρίας ταύτης ἐγράφησαν πολλὰ μέχρι τοῦδε. Ὅτι ἐνήργησε παρὰ τὴν θέλησιν τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι αὐτὴ ἐπροκάλεσε τὸν πόλεμον κτλ. Ὅπως διαφωτισθῶσιν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται δημοσιεύομεν συνομιλίαν δημοσιογράφου μετὰ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ νῦν διαμένουτος κ. Γουσίου ὅστις τότε ἦτο ὁ ἐπίσημος ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑθνικῆς καὶ ἔλαβε συνέντευξιν μετὰ τοῦ βασιλέως, πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ στρατοῦ. Εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον θὰ δημοσιεύσωμεν τι λέγουσιν ἄλλοι καὶ τί ὁ κ. Δηλιγιάννης καὶ ἕκαστος ἀς μορφώσῃ τὴν γνώμην του.]

«Ἐσπέραν τινα κατὰ τὴν ὀλιγοήμερον ἐν Ἀθήναις διαμονήν μου, παρουσιάσθη πρὸς τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὅπως ζητήσω παρ' αὐτοῦ ἐκ μέρους τῆς Ἑθνικῆς ποσότητάς τινας φσιγγίων. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐδέχθη ἀμέσως νὰ χορηγήσῃ ταύτας καὶ μετὰ πρὸς ἐλπίδα νὰ τῷ ὑποδείξω τὸ πρόσωπον μετὰ τοῦ ὁποίου ἔπρεπε νὰ συνεννοηθῇ Ἐζήτησα παρὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὁδηγίας καὶ τῇ ἐκπύριον ἐπισκεφθεὶς αὐτὸν τῷ ἀνέφερα δύο καθηγητάς τοῦ Πανεπιστημίου, τοὺς κ. κ. Σ. Λάμπρον καὶ Ν. Πολίτην, μεταξύ τῶν ὁποίων ἡδύνατο νὰ ἐκλέξῃ. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἡρήνη νὰ ἐκλέξῃ καὶ τέλος ἐπεφόρτισεν ἐμὲ ὅστις τῷ ἀπέστειλα τὸν κ. Σ. Λάμπρον διοικητικὸν μέλος καὶ ὁρῶν πρόσωπον τῆς Ἐταιρίας. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὡς εἶμαι εἰς θέσιν νὰ σὰς διαβεβαιώσω, ὁ κ. Δηλιγιάννης συνεννοεῖτο καὶ συνέπραττε μετὰ τῆς Ἑθνικῆς Ἐταιρίας, ὅλαι δὲ πράξεις αὐτῆς ἔκτοτε ἐξηρτήθησαν ἐκ τῶν διαταγῶν καὶ τῶν ὁδηγιῶν τῆς Κυβερνήσεως.

«Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑθνικῆς, ἐν Λαρίσῃ ἐσπευσε νὰ συναντήσῃ ἀμέσως τὸν στρατηγὸν Μακρῆν ὅστις ἐν τῇ πρώτῃ συνδιαλέξει τῷ εἶπεν αὐτοκυβέει : Ὅ,τι ἐνεργηθῇ ἐννοῶ νὰ τὸ ὁδηγήσῃ κατὰ τὰς ὁδηγίας τῆς Κυβερνήσεως!

«Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐταιρίας τῷ διετύπωσεν ἀμέσως ὅτι, κατὰ τὰς ἐν Ἀθήναις διαμοιρούμενας συνεννοήσεις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐπαχθῇ τοῦτο ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς αὐτῆς, πᾶσα δὲ πράξις αὐτοῦ ἡρτῆται ἐκ τῶν διαταγῶν καὶ τῆς θελήσεως ἐκείνης.

«Ἐν τῷ μεταξύ ὁ ἀρχηγός, τῇ συγκαταθέσει τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἐξέλεξεν ἵνα τεθῶσιν ἐπὶ κεφαλῇ τῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων τοῦς ἀξιωματικούς κ. κ. Μυλωνὰν καὶ Καψαλόπουλον, ἐκ Πειραιῶς δὲ ἀφίχθησαν διὰ τινος ἀτμοπλοίου, ὅπερ ἔφερε καὶ λόγον τινα τοῦ α' συντάγματος 500,000 φσιγγία ἀποσταλέντα ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ προώρισμένα διὰ τηλεγραφημάτων τοῦ πρὸς τὸν Νομάρχην διὰ τοῦς ἀνδράς τῆς Ἑθνικῆς Ἐταιρίας.

«Τότε ὁ νομάρχης κ. Μπουκλάκος ἐκάλεσε τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑθνικῆς καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν κ. Μανοπούλου τοῦ ἐσύστησε τὴν ταχίστην ἐξόδον

των ανταρτικῶν σωμάτων, καὶ τὸν ὅσον ἐνεστὶ καλὸν ἐκμετρίων αὐτῶν.

Πρὸς ἐπικύρωσιν δὲ τῶν λόγων τοῦ ἀνέγνωσε καὶ τὸ τηλεγράφημα τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἔχων ὡς ἐξῆς:

«Μὴ παρεμποδίσαι τὴν ἐξόδον τῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων εἰς Μακεδονίαν ἢ ἐν Ἑθνικῇ Ἐταιρίᾳ ἐπιθῶναι τοῦτο».

Κατόπιν δὲ κ. Γούσιος ἀφηγεῖται ὅτι κατὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν ἀνταρτικῶν εἶχεν ἦδη μεταβῆ ὁ ἴδιος εἰς Θεσσαλίαν πρὸς ἐξοικονομῆσαι τῶν χρηματικῶν ἀναγκῶν τῶν σωμάτων—οὐδ' ἓνα ὑπολόγισεν ὑπέδειξαν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐταιρίας καὶ ἐπιδικάζουσι εἰς τὸν μετ' αὐτοῦ συδιαλεγόμενον συστακτικὰς ἐπιστολάς δύο ὑπουργῶν τῆς Κυβερνήσεως Δηλιγιάννη, τῶν κ.κ. Μαυρομυλά καὶ Λαβιδίου, πρὸς αὐτὸν ἀπευθυνομένης ὡς συμπεριληφθῶσιν εἰς τὰ ἀνταρτικὰ σώματα καὶ τὸ τῶν Δακνῶν ὡς καὶ τὸ τοῦ Κρητῶς Βαρκά.

Τὰ σώματα συνεκροτήθησαν καὶ ἀνεμένοντο ἤδη ἡ διαταγὴ τῆς ἐξόδου ὅποτε διαταγὴ τοῦ στρατηγοῦ Μακρῆ ἀνήγγελε τὴν ἀφίξιν τοῦ Διαδόχου καὶ τὴν ἀναστολὴν πάσης ἐπιχειρήσεως μέχρι νεωτέρας διαταγῶν.

Ταῦτα κατὰ τὴν 16 Μαρτίου.

Ἐγὼ τότε—λέγει δὲ κ. Γούσιος—ἐνόμισα ὅτι ἡ κυβέρνησις μετέβαλε γνώμην καὶ ἐπρότεινε εἰς τὴν κ. Νομάρχην τὴν διάλυσιν τῶν σωμάτων, ἀλλ' ἐκείνος ἀντίστη ἐπιμόνως ἀναφωνήσας ἐν ὀργῇ:

— Μὴ γὰρ τὸ Θεό!

Τὴν ἐπομένην ἐκάλεσεν ἐμὲ ὡς καὶ τὸν ἑταίρον τῶν ἀντιπροσώπων εἰς Λαρίσαν ἡ Α. Υ. ὁ Διαδόχος ὅπου μᾶς ἀνεκοίνωσε τὰ ἐξῆς περίπου.

α.) ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐξέλθωσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς ἀναστατάς, διότι ἤρχισαν διάφοροι μετακινήσεις στρατιωτικῶν σωμάτων.

β.) ὅτι τὰ ἀνταρτικὰ σώματα ἐπρεπε νὰ μετακινήθωσιν ἐξ ἧς ἴσως θέσωμεν διὰ νὰ μὴ εἶνε καταρτηγὰ εἰς τὸν ἐχθρόν.

Υπέμνησα τότε εἰς τὴν Α. Υ. ὅτι ἡ Ἑθνικὴ Ἐταιρία δὲν ἀνέμενε ἀπ' αὐτὸν δόνησις, ἀλλὰ διαταγὰς.

«Παρήλθον ἡμέραι τινὲς ἀδρανεῖς, ἐξακολουθεῖ δὲ κ. Γούσιος, τέλος δὲ καὶ ἀνταρτικαὶ τινες διαταγαί. Τὸ ἐσπέρως δὲ τῆς 23ης οὐ Σαπουντζάκης μοὶ ἀνεκοίνωσε προφορικῶς τὰ ἐξῆς:

— Ὅτι τὸ νὰ ἐξέλθωσιν οἱ ἀναστατάς εἶνε ἀποφασισμένον, τὸ ζήτημα εἶνε νὰ κατορθωθῇ ὅπως μὴ συγκρουσθῶσιν εἰς τὴν γραμμὴν.

— Καὶ ἦν, ἐξακολουθεῖ δὲ κ. Γούσιος ἐρῶσα μιν εἰς τὴν ἐξόδον.

Τὸ ἐσπέρως τῆς 25ης Μαρτίου δὲ κ. Σαπουντζάκης μετὰ τὸ γεῦμα ἐκράτησε παρ' αὐτῶν τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑθνικῆς μετὰ τοῦ κ. Νομάρχου. Τοῖς ἀνήγγελε δὲ καὶ ἐπίσημον διαταγὴν καὶ ἔδειξε τῆς ἐξόδου τῶν ἀνταρτῶν.

Ὁ Σαπουντζάκης ἀνέγνωσε τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα:

Νομάρχην Τρικάλων.

«Εἰδοποιήσατε ταξίαρχον Ἀντωνιάδην ἀφήσας ἐλευθερὰ ὅπως ἐξέλθωσιν ἀνταρτικὰ σώματα ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ μὴ συγκρουσθῶσιν εἰς τὴν γραμμὴν».

«Κατὰ διαταγὴν

Σαπουντζάκης.»

Ἡ διαταγὴ ἐπτάλητὴ τὴν πρωΐαν τῆς 26 καὶ τὴν πρωΐαν τῆς 28 ἐγένετο ἡ ἐξόδος.

Πρὸ τῆς ἐξόδου ἐπιλέγει δὲ κ. Γούσιος, δὲν κρίνει ἄσπουδον νὰ σὰς προσθέσω ὅτι ἐξήττησαν πλὴν τῶν ὑπαρχόντων φυσικῶν καὶ ἑταίρει 300 χιλ. Ἐξήττησαν ταῦτα παρὰ τοῦ κ. Σαπουντζάκη, ὅστις ἐξήττησε διαταγὰς ἀπὸ τὸν κ. Δηλιγιάννην. Ὁ κ. Δηλιγιάννης δὲ ἀπήντησε παρὰ ταῦτα τηλεγραφικῶς:

«Δύνασθε νὰ χορηγήσῃτε τὰς 300 χιλ. φυσίγγια ἐπὶ τῇ ἀμέσῃ πληρωμῇ τοῦ τιμηματος ὁριζομένου ἐπεικῶς εἰς 30 χιλ. δραχμὰς ἢ ἐπὶ ὑποσχέσει ἀποδόσεως».

Καὶ τὰ φυσίγγια παρεδόθησαν. Ἡ ἐξόδος ἐγένετο.

Κατὰ τὰς μετὰ ἐλεγκτῶν συνεννοήσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τοῦ ζήτηματος τῆς ἐκδόσεως τοῦ δανείου τῆς ἀποζημιώσεως παρετηρήθη ποία τις προθυμία τοῦ Γάλλου ἀντιπροσώπου εἰς τὴν σύστασιν τῶν γαλλικῶν ἀγορῶν εἰς ἐξέδωσιν τοῦ δανείου. Ὁ κ. Δὲ Λετὼν προεβλεψε μάλιστα καὶ ἐπὶ περισσώτερον. Ὑπέδειξε εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι δὲν θὰ εἶνε δύσκολον νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐκδόσιν τοῦ δανείου ἑταιρία γάλλων κεφαλαιούχων, ἀλλ' ἰσχυρὸν τοῦτο θὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἐγκρίσιν τῆς γαλλικῆς βουλῆς, δὲν νὰ ὑποβληθῇ εἰς αὐτὴν σχέδιον ἐγγυήσεων, ἐξαρκούντων καθόλου τὸ χορηγησόμενον δάνειον. Ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης τοῦ γάλλου ἐκπροσώπου δὲ κ. Σερρέτ ἐπεφυλάχθη νὰ ἀπαντήσῃ, ἵνα ζητήσῃ τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργοῦ συμβολίου.

Ἐντὸς τῆς ἐβδόμαδος ἐλπίζεται νὰ παραταθῇ πᾶσα οἰκονομικὴ ἐργασία, ἡ γενομένη μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν ἑξῶν ἐλεγκτῶν. Τὸν συμβαδισμὸν δὲν πρόκειται νὰ καθορίσῃσιν οὗτοι. Ἡ ὑπηρεσία τῶν ἡτῶν ἡ ἐκχώρησις τῶν ὑπεργύων προόδων διὰ τε τὰ παλαιὰ χρέη καὶ τὸ δάνειον τῆς ἀποζημιώσεως, τὸν δὲ κανονισμὸν τῶν ποσοστῶν θὰ κανονίσωσι τὰ κομητάτα βραδύτερον. Αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπιτροπῆς, περιορίζονται ἤδη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ δανείου. Αὕτη ἐλπίζεται νὰ λήξῃ περὶ τὰ τέλη τῆς ἐβδόμαδος, ὅποτε πάλιν πλεον ὀριστικῶς καὶ αἱ ἐργασίαι τῆς Διεύθυνος ἐπιτροπῆς.

Ὁ ἐν Κ) πόλεις ἀνταρτικῆς τῆς «Σημαίας» προβλέπει ἐπὶ μεγάλας δυσχερεῖς μέχρις ἐκκενώσεως τῆς Θεσσαλίας. Γαλλία καὶ Ρωσία ἐπρότειναν ν' ἀρχίσῃ ἡ ἐκκένωσις, εὐθὺς μετὰ τὴν τὴν καταβολὴν τῆς πρώτης δόσεως, ἢν θὰ προκατέβαλλεν ἡ Ὁθωμανικὴ Τραπεζία. Ἀλλ' ἡ Γερμανία ἀντέτεινε θέλουσα νὰ ἐξαρκασθῇσι προηγουμένως διὰ τοῦ συμβολίου αἱ ἀξιώσεις τῶν Γερμανῶν ὁμοιογενῶν καὶ φεβουμένη μὴ, ἢν ἐναντὶ περιπτώσῃ ἡ Ἑλλάς καταβάλῃ μὲν τὰ τέσσαρα ἑκατομύρια λίτρων, διωγώσῃ δὲ τὰν ἀξιώσεων τῶν παλαιῶν δανειστών. «Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἡ Γερμανία θέλει νὰ μείνωσιν οἱ Τούρκοι ἐν Θεσσαλίᾳ ὡς δικαστικοὶ κλητῆρες, οὐχὶ πρὸς εἰσπραξίαν τῆς οὐρεμένης τῇ Τουρκίᾳ ἀποζημιώσεως, ἥτις θὰ ἦναι νὰν καὶ προκαταβληθῇ ὑπὸ τῆς Ὁθ. Τραπεζίας ἐπ' οἷς ὅροις ἐπρότειναν Γαλλία καὶ Ρωσία, ἀλλὰ πρὸς ἐξαρκασίαν ἰδίων ἀξιώσεων. Ἀμεσος συνέπεια τῆς Γερμανικῆς ἐνεργείας εἶνε ὅτι παρεμβαλλεται νέον πρόσκομμα εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν συμφωνίαν καὶ ὅτι ἡ Πύλη δὲν δύναται νὰ λάβῃ νέον προκαταβολὴν παρὰ τῆς Τραπεζίας, ἢ ἄλλοθεν, ἢν μὴ ἐξαρκασθῇ τὸ ἑλληνικὸν δάνειον οὐ ἢ ἐπιτυχία εἶνε σχεδὸν ἀδύνατον ἀνεῦ τῆς ἐγγυήσεως τινῶν ἐκ τῶν δυνάμεων.»

Κατὰ τινὰς πληροφορίες δὲν εἶναι ἡ αἰτία τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς διαρρυθμίσεως τῶν συνόρων τῆς ἐπιτροπῆς μόνον ἡ κακοκαρία, ἀλλὰ καὶ τῆς νέας διαφωνίας ἐπιθετοῦσα κατὰ τὴν διακράσιν τῶν συνόρων πρὸς τὸ μέρος τῆς Κονσταντινουπόλεως. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἰταλίας, Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ἐπέμειναν ὅπως τὸ χωρίον τοῦτο παραμείνῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καίτοι ἐν τῇ ἐπισήμῃ διαγραφῇ τῆς διαρρυθμίσεως παραχωρεῖται εἰς τὴν Τουρκίαν. Ἀλλ' οἱ λοιποὶ πλὴν τῆς Ρωσίας, προσαρθεῖντος δὲ δὲν εἶχε λάβει δόνησις τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἐπέμειναν ὅπως παραχωρήσῃ τοῦτο τῇ Τουρκίᾳ παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῶν αὐτῶν κατοίκων. Τοῦτο ἐνεκεν ἐπὶ πλεονεξίας ἥτις συνετέλεσεν εἰς τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν, μέχρι τῆς ἀνοίξεως, ὅπως λυθῇ ἐν τῇ μετὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν Μ. Δυνάμεων.

Τὴν Δευτέραν συνήλθον ἐν τῇ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν οἱ ἐξοὶ οἰκονομικοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ συνεκλήθησαν, παρόντος καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων αἱ ἐπόμεναι δὲ κ. Σερρέτ εἰς τὸ νομοσχέδιον τοῦ ἐλέγχου. Ἐπειδὴ ὅμως αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπιτροπῆς βραδέως προχωροῦσιν, δὲ ὑπουργὸς παρεκάλεσε τὰ μέλη αὐτῆς, ὅπως ἐπισπεύ-

σωσι τὰς ἐργασίας τῶν διὰ νὰ εἶνε ἐτοιμαὶ ἔως τοῦ 15 Δεκεμβρίου τὸ νομοσχέδιον. Τοῦτο ἐνεκεν οἱ ἐξοὶ ἐλεγκταὶ ἀπεφάσισαν νὰ συνεχῶνται καθ' ἑκάστην.

Κατὰ πληροφορίες πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἢ ἐν Βόλῃ ὑποδοχῇ τοῦ ἀρχιστρατηγοῦ Βασίλειου ἡτο μεγαλοπρεπῆς. Πᾶσαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἐξοὶ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπιτροπῶν τῆς διαρρυθμίσεως καὶ ἐπὶ τῶν προσφύγων, παρεβύθησαν καὶ τινες ἐκ τῶν ἡμετέρων πρῶτων τῆς πόλεως. Ἐκ τῶν σταθμῶν τοῦ αἰθροῦ ἐπ' ἀμαζῶν μετὰ τὸ ἐπιτελεῖν τοῦ ἀποτέλλειν εἰς τὸ διοικητικὸν ἐνθα διετέθη τὰς ἀρχὰς τῆς πόλεως, τοὺς προέξουσ καὶ τινες πρῶτοι, τοὺς προέχοντες τῆς πόλεως. Ἐν ἐπὶ θὰ παραμείνῃ τέσσαρας ἡμέρας καὶ θὰ ἐπιτελεθῇ ἀπαντα τὸν ἐν τῇ πόλει καὶ τοῖς περὶ στρατόν.

Ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» τὰ Β. Δ. δι' ὧν δὲ μὲν ταγματάρχης κ. Ν. Γουλμῆς ἀποτάσσεται διὰ τὴν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν πείσας, ὁ ἱαρχος κ. Β. Βλασσόπουλος τίθεται εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσιν ἀπὸ τῆς θέσεως, δι' ἐπιδεικτικὴν ἐπαυρομένη ἀνικανότητα περὶ τὸ διοικεῖν καὶ ὁ λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ κ. Π. Ζουλοῦρης εἰς ἀποστράτευσιν ἐνεκα ἀποδοδεχόμενης περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν στρατιωτικῶν καθηκόντων ἀνικανότητος, ἀποδειχθεὶς κατὰ τὸν διεξαχθέντα ἀγῶνα. Τελειώσας προεβιβάσθη ἀποστρατευόμενος ταγματάρχης ὡς ἔχων συμπληρώσει εἰς τὸ βαθμὸν τοῦ λοχαγῶ δατ' ὑπηρεσίαν.

Περὶ τὴν μεσημέριαν προχρῆς ἐλήξεν ἡ σύσκεψις ἐπὶ τῶν γνωμῶν τῆς στρατ. Ἐπιτροπῆς πρὸς παραπομπὴν εἰς ἀπόφασιν τῶν ἀξιωμάτων τοῦ ὑλικοῦ πυροβολικοῦ κ.κ. Πλακίδη λοχαγῶ καὶ Κασαροῦ, ἀνθυπολοχαγῶ. Τὸ συμβολίου ἀπέριψε τὴν ἀπολογία τοῦ λοχαγῶ διὰ τὴν προεβί εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν πυρομαχικῶν ἐν Δομακῷ ἐνδιαφερόμενος διὰ τε τὸν στρατὸν καὶ τοὺς πρόσφυγας, καὶ ἔθετον αὐτοὺς εἰς ἀγῶνα δι' ἀπολύσεως μετρίαν τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς κατέρχεται σήμερον Δεκελίας ἐγκαθιστάμενος ὀριστικῶς τὸν χιμῶνα ἐν Ἀθήναις.

Ὁ πρίγκιψ Νικόλαος, λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ ἐπανῆλθεν ἀπὸ χρέος εἰς τὸ σῶμα τῶν περτωθεισῶν τῆς ἀδείας του.

Φαίνεται ὅτι ὁ καθηγουρόμενος ἀρχηγὸς τοῦ ἐν Ἠπείρῳ στρατοῦ κ. Μανὸς θὰ κατορθωθῇ νὰ ἀποφύγῃ πᾶσαν καταδίωξιν καὶ τιμωρίαν. Τοῦτο ἐνισχυεῖ ἡ εἰδήσις ὅτι νέα ἔκρηξις ἐπὶ χορηγείται εἰς τὸν ἐν Ρουμανίᾳ διατεταγμένον συσταγματάρχην τοῦ πεζικοῦ. Ἡ ἐπείκεια αὐτοῦ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κρίνεται ὅτι τοῖς στρατιωτικῶν κύκλοις πολὺ παράδοξος.

Κατόπιν τῶν δοθεισῶν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἀντιπροσώπων ἐξηγήσεων τῷ στρατάρχῃ Ἐπὶ πασὰ περὶ τῆς διαμονῆς τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἐλλήνων ἐφ' ὧν διέταξεν οὗτος ὅπως τοῖς λοιποῖς μὴ συλλαμβάνωνται ἀλλ' ἐπιτρέψωσιν αἱ κατὰ τόπους ἀρχαὶ τὴν διαμονὴν εἰς τοὺς Θεσσαλικοὺς ἐφ' ὧν εἰσὶν ὅπως τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία ἐν εἰς ἐπιτρέπεται ἡ διαμονὴ καὶ εἰς τοὺς λοιπούς πρόσφυγας.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν διέταξε τὴν ἀπόλυσιν αἰχμαλώτων τινῶν πολιτῶν ἰδιωτῶν εἰς τὸν ἑλκτικὸν ἀποβλήκων δημητριακῶν καρπῶν, ἐφ' ὧν εἰσὶν ὅπως τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία ἐν εἰς ἐπιτρέπεται ἡ διαμονὴ καὶ εἰς τοὺς λοιπούς πρόσφυγας.

Ἡ κατασκευὴ τοῦ θαρρηκτοῦ «Τύφω» ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν νὰ γείνη εἰς τὰ ἐργαστήρια Πειραιῶς. Διὰ τὸν θαρρηκτὸν «Σπείσαι» διέταχθη ἡ ἐν Πειραιῶν ἐλληνικὴ πρεσβεία ὅπως συνεννοήσῃ μετὰ τὸν γαλλικὸν ναυπηγεῖον, ἵνα ἡ μετασκευή αὐτοῦ ἐκτελεσθῇ ἐν Γαλλίᾳ.

Διὰ Β. διατάγματος ἐγένετο δέκτῃ ἡ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησις τοῦ ἐν τῇ Ἑθν. Πανπιστημικῇ Καθηγητῇ τοῦ διεθνούς δικαίου κ. Σ. Σερρέτ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐπεφάσθη δὲ αὐτῇ ἡ βασιλικὴ εὐαρέσκεια διὰ τὴν μακρὰν καὶ εὐδόκουν ὑπηρεσίαν του.

Προεβιβάσθη, πρὸς πλήρωσιν χρεωστούσεως θέσεως εἰς ἀντισυνταγματάρχην κατ' ἐκλογὴν τὸ ταγματάρχης τοῦ Πεζικοῦ κ. Ν. Ἀζελός.

Διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν διέταχθη ἡ «Μυκάλη» ὅπως ἀποπέλῃ εἰς Χαλκίδα καὶ παραλάβῃ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 17 ἱγκταλιν ἐκεῖ πυροβόλον Κρούπ καὶ μεταφέρει ἐνταῦθα.

Ἡ ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν Θεσσαλῶν βουλευτῶν ὁρισθεῖσα τριμελὲς ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν βουλευτῶν κ. κ. Σεβιδανίδου Χατζηγάκη καὶ Σχινᾶ παρουσιάσθησαν ἐνώπιον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀνεκοίνωσαν αὐτῷ τὸ ὑπογραφέν πρωτόκολλον κατὰ τὸν προχρῆσιν ἰδιαίτησαν σύσκεψιν τὸν ἐν Ἀθήναις παρόντων βουλευτῶν τῆς Θεσσαλίας. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς διεβεβαίωσε τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν ἔπαυσε νὰ περιμνήσῃ περὶ τῆς ὅσον ἐνεστὶ ταχυτέρας ἐκκενώσεως τῆς Θεσσαλίας καὶ ἐλπίζει ὅτι αἱ προσπάθειαι αὐτῆς ταχέως θέλουσι στεφθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας.

Ἀντὶ τοῦ συνταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ κ. Ι. Δημητρίου, διωρίσθη μέλος τῆς προανακριτικῆς τοῦ Στρατοῦ ἐπιτροπῆς δὲ συνταγματάρχης κ. Δημ. Μπαϊράκης.

Καθ' ἡ δὲ ἡμέρᾳ προχρῆς δὲ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Θεσσαλῶν βουλευτῶν, τὴν παρουσιασθεῖσαν ἐνώπιον αὐτοῦ, ἡ Βουλὴ συμφώνως μετὰ τὰς δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως, αἱ εἶχε κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν αὐτῆς θὰ κληθῇ κατὰ τὴν 10ην Δεκεμβρίου. Ὁ λόγος, εἶπεν ὁ κ. Ζαΐμης, δι' ὃν δὲν θὰ συγκληθῇ ἐνωρίτερον εἶνε, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεί νὰ ἔχῃ περαιομένον καὶ τὸ περὶ ἐλέγχου νομοσχέδιον, ἵνα δύναται νὰ περισταταί καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅστις ἦδη ἐνεκα τῶν διεξαγομένων συζητήσεων μετὰ τῶν ξένων ἐλεγκτῶν εἶνε πολὺ ἀπασχολημένος.

Ὡς γράφουσιν ἐκ Βόλου, διὰ ρωσσικῶν πλεμικῶν ἐκμισθίσαν 200 σάκκοι ἀλεύρων ἀποστελλόμενοι ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορίας τῆς Ρωσίας ὑπὲρ τῶν προσφύγων Θεσσαλῶν καὶ περιμένονται ἄλλοι δι' ἑτέρου πολεμικοῦ. Ἡ διανομὴ ἤρχισεν. Ἐκμισθίσαν ἐπίσης εἰς Βόλον διὰ τῶν ἐλλήνων ἀποβλήκων ὑπὲρ τῶν προσφύγων Θεσσαλῶν ἑταίρι 750 σάκκοι ἀλεύρων. Τὸ ὅλον ποσὸν, ὅπερ θὰ στηλῇ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει συμπληρωθῇ εἰς 4,000 σάκκους. Καὶ ὁ Γάλλος πρόξενος κ. Ροζὸ διανέμει ἀπὸ τινῶν ἡμετέρων ἡμίσαιαν ὁκτὼ ἄρτου κατὰ πᾶσαν δευτέραν ἡμέραν εἰς ἐκαστον Θεσσαλόν.

Τὴν προσεχῇ Κυριακὴν καλοῦνται οἱ ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς νὰ ψηφοφορήσωσι πρὸς πλήρωσιν τῆς κενωθείσης θέσεως βουλευτοῦ ἐνεκα τοῦ θανάτου τοῦ μακαρίτου Κωνστ. Στ. Κιλιάνου. Ἀφ' οὗ μετὰ τῶν ἄλλων ἐπρόταθαι καὶ ἀνεκλήρυντ' ὑποψήφιους καὶ ὁ ὑποστράτηγος Κωνστ. Σμολέσκης, ὑποβέτομεν ὅτι οἱ συμπόλιται ἐκλογεῖς τῆς Ἀττικῆς δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην τῆς προτροπῆς ἡμῶν ἵνα δώσωσι τὰς ψήφους τῶν ὑπὲρ αὐτῶν, καταδηλοῦντες αὐτῷ διὰ τῆς λευκῆς ψήφου τῶν πλήρη τὴν ἐμπιστοσύνην των, ἥς βεβαίως κατέστησαν αὐτὸν ἀξίον αἰ κατὰ τὸ δαυσυχεῖς τοῦτο ἔτος ἐξαιρετικῶν στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ.

Κατὰ τηλεγράφημα τῆς ἐπὶ τῆς παλιννοστήσεως ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἀγγέλλεται ὅτι δὲ κ. Ἀργυρόπουλος διευθυντῆς τῆς ἐν Πουρναρίῳ ἀποθήκης δημητριακῶν καρπῶν, ἐφ' ὧν εἰσὶν ὅπως τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία ἐν εἰς ἐπιτρέπεται ἡ διαμονὴ καὶ εἰς τοὺς λοιπούς πρόσφυγας.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν διέταξε τὴν ἀπόλυσιν αἰχμαλώτων τινῶν πολιτῶν ἰδιωτῶν εἰς τὸν ἑλκτικὸν ἀποβλήκων δημητριακῶν καρπῶν, ἐφ' ὧν εἰσὶν ὅπως τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία ἐν εἰς ἐπιτρέπεται ἡ διαμονὴ καὶ εἰς τοὺς λοιπούς πρόσφυγας.

Ἡ κατασκευὴ τοῦ θαρρηκτοῦ «Τύφω» ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν νὰ γείνη εἰς τὰ ἐργαστήρια Πειραιῶς. Διὰ τὸν θαρρηκτὸν «Σπείσαι» διέταχθη ἡ ἐν Πειραιῶν ἐλληνικὴ πρεσβεία ὅπως συνεννοήσῃ μετὰ τὸν γαλλικὸν ναυπηγεῖον, ἵνα ἡ μετασκευή αὐτοῦ ἐκτελεσθῇ ἐν Γαλλίᾳ.

Διὰ Β. διατάγματος ἐγένετο δέκτῃ ἡ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησις τοῦ ἐν τῇ Ἑθν. Πανπιστημικῇ Καθηγητῇ τοῦ διεθνούς δικαίου κ. Σ. Σερρέτ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐπεφάσθη δὲ αὐτῇ ἡ βασιλικὴ εὐαρέσκεια διὰ τὴν μακρὰν καὶ εὐδόκουν ὑπηρεσίαν του.

Προεβιβάσθη, πρὸς πλήρωσιν χρεωστούσεως θέσεως εἰς ἀντισυνταγματάρχην κατ' ἐκλογὴν τὸ ταγματάρχης τοῦ Πεζικοῦ κ. Ν. Ἀζελός.

Διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν διέταχθη ἡ «Μυκάλη» ὅπως ἀποπέλῃ εἰς Χαλκίδα καὶ παραλάβῃ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 17 ἱγκταλιν ἐκεῖ πυροβόλον Κρούπ καὶ μεταφέρει ἐνταῦθα.

Ἡ ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν Θεσσαλῶν βουλευτῶν ὁρισθεῖσα τριμελὲς ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν βουλευτῶν κ. κ. Σεβιδανίδου Χατζηγάκη καὶ Σχινᾶ παρουσιάσθησαν ἐνώπιον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀνεκοίνωσαν αὐτῷ τὸ ὑπογραφέν πρωτόκολλον κατὰ τὸν προχρῆσιν ἰδιαίτησαν σύσκεψιν τὸν ἐν Ἀθήναις παρόντων βουλευτῶν τῆς Θεσσαλίας. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς διεβεβαίωσε τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν ἔπαυσε νὰ περιμνήσῃ περὶ τῆς ὅσον ἐνεστὶ ταχυτέρας ἐκκενώσεως τῆς Θεσσαλίας καὶ ἐλπίζει ὅτι αἱ προσπάθειαι αὐτῆς ταχέως θέλουσι στεφθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας.

ἀκῶν καρπῶν, ἥτις θὰ καταστῇ τὸ κέντρον εἰς δὲ ἰδρυθῇ καὶ ὁ γενικός ἐπίσκοπος τῶν ἀποθηκῶν κ. Ἐξαρχάκος. Ἀμα τῇ ἀναγγελίᾳ ταύτῃ ἡ Κυβέρνησις ἔπαυσε νὰ διαβιβάζῃ τὰς καταλλήλους δόνησις εἰς τὸν κ. Ἐξαρχ

καὶ δύο ἀστυφύλακες καὶ ἐπάνω εἰς ταῖς γυναῖ-
κας μας ἤρπαζον ὅ,τι ἕκαστος ἠδύνατο, διήρ-
κασαν δὲ ἡ σκηνὴ αὐτὴ πλέον τοῦ τετάρτου τῆς
ὥρας. Αὐτὸ ἐγένετο φαίνεται διὰ τὰ διασκεδάζον.
Τοιαύτας περιφρονήσεις λαμβάνουν οἱ ἀτυχεῖς
Καμαρινῶται παρὰ τῶν δημοφιλῶν τῶν, τὰς
ἐποικίας οὐδέποτε ἔλαβον παρ' ἄλλοφύλων.

Παρ' ἄξιόπιστον προσώπου ἐμάθομεν ὅτι με-
ταξὺ τῶν σταλέντων ἐνδυμάτων, ἦτον καὶ δύο
κιβώτια μπισκότα καὶ παιγνίδια διὰ τοὺς παί-
δας τῶν προσφύγων, τὰ ὅποια ἂν καὶ δὲν ἦτον
κατέλληλα δι' ἡμᾶς, ἦτον ὅμως τρόπος νὰ
πωληθῶσι καὶ νὰ χρησιμοποιηθῶσι, δυστυχῶς
ὅμως αὐτὰ δι' ὥρας δὲν ἐφάνησαν. Δὲν εἰσεύ-
ρομεν κατὰ πόσον ἀληθεύει τὸ τοιοῦτον.

Ἐν Λευκάδι, τῇ 20 Νοεμβρίου 1897.

Οἱ πρόσφυγες Καμαρίνης
(Ἔπονται 40 ὑπογραφαί)

Διὰ τῆς παρούσης μας σπεύδουμεν οἱ ὑποφαι-
νόμενοι πρόφυγες Ἡπειρώται Πρεβέζης καὶ τῶν
περίξ χωρίων, Καμαρίνης, Κυνάλη, Καστρο-
συκιάς καὶ Μεγαδένδρου νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν
ὅπως εὐαρεστούμενοι δημοσιεύσητε εἰς τὸ φύλ-
λον σας τὰς εὐχαριστήσεις μας διὰ τὸν ἐκ Πρε-
βέζης πρόσφυγα ἑλληνα ὑπήκοον φαρμακοποιὸν
καὶ πρακτικὸν ἱατρὸν κ. Στυλιανὸν Κόνδαρην,
ὁ ὅποιος ἰδὼν τὴν θλιβεράν κατάστασιν καὶ τὸν
συνεχῆ ἀδίκον θάνατον, ὠθεύμενος ἐκ καλῆς
συνειδήσεως ἐσπευσε καὶ ἐγράψεν εἰς τὴν ἐν
Ἀθήναις Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν τῶν προσφύ-
γων Ἡπειρωτῶν καὶ τοῦ ἀπέστειλε μερικὰ
φάρμακα μετὰ τὰ ὅποια ἐπὶ ἐξ ὀλοκλήρους μῆνας
μᾶς περιποιήθη καὶ μᾶς ἔσωσεν ἐκ τοῦ ἀδίκου
θανάτου, καὶ ὅχι μόνον τοὺς κόπους τοὺς ὁποίους
κατέβαλε τρέχων ἀδιακόπως εἰς ἕκαστον ἀσθε-
νὴν ὡς καὶ ἀπαξ τῆς ἡμέρας νὰ πηγαίνει εἰς
τοὺς ἐν τῷ φρουρίῳ εὐρισκόμενους πρόσφυγας
μὴν ὄραν ἀπέχοντος τῆς πόλεως· ἀλλὰ καὶ
ἐπειδὴ αἱ ἀσθενεῖαι ἦσαν πολλαπλαῖ καὶ τὰ
φάρμακα τὰ ὅποια εἶχεν ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς
δὲν ἦσαν ὅλα κατέλληλα δι' ἀπάσας τὰς
ἀσθενείας, ἠναγκάζετο νὰ ἀγοράζῃ ἐκ τῶν ἐν-
ταῦθα φαρμακείων πολλὰ τοικῦτα, διὰ τὰ ὅ-
ποια ἐπλήρωσεν ἐξ ἰδίων του περὶ τὰς ἑκατὸν
δραχμᾶς τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα τοιοῦτου
εὐγενοῦς πατριώτου εἶνε ἀληθῶς ἀξία ἐπαίνου.

Ἐν Λευκάδι τῇ 22 Νοεμβρίου 1897

(Ἔπονται 50 ὑπογραφαί)

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ

Ἐκφωνηθεὶς ἐν Ἰωαννίνοις

Εἰς τὸν ΙΩΑΝΝΗΝ ΖΩΤΟΝ ἱατρὸν

ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Γ. Κ. ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ

Ἀπέκαίτο εἰς ἐμέ, πολυτίμητε συνάδελφε,
μάλιστα ἐπεβάλλετο εἰς ἐμέ ὑπ' αὐτῶν τῶν
δεσμῶν, ὅτινες σὲ συνήνουν πρὸς τὸν ἀλησμό-
νητον πατέρα μου, ἵνα σὲ προσφωνήσω κατὰ τὴν
ὑστάτην ταύτην ὥραν. Σὺ μὲ ὥθεις ἐξ ἀρχῆς
εἰς τὴν σπουδὴν τῶν φυσικῶν καὶ βιολογικῶν
ἐπιστημῶν, ὡς μύστης δὲ τούτων ἐρχομαι νὰ
σὲ προσφωνήσω, διότι εἶνε αἱ μόναι ἐπιστῆμαι,
αἵτινες ἐξηγοῦσι συμπάσις τὰς λειτουργίας τῆς
ζωῆς καὶ τὰς νοσηρὰς ταραχὰς καὶ τὴν κατα-
στροφὴν αὐτῆς.

Ζωὴ εἶνε ἡ λειτουργία τῆς ὁργανικῆς συ-
σκευῆς, τῆς ὁποίας τὸν πολὺπλοκον μηχανι-
σμὸν θαυμασίως ἐξηκρίβωσαν καὶ περιέγραψαν
οἱ ἱατρικαὶ ἐπιστῆμαι εἰσδύσασαι διὰ τοῦ μι-
κροσκοπίου εἰς τὰ δυσθεώρητα καὶ δυσδιάκριτα
αὐτοῦ κρυπτήρια.

Ὁ παρατηρητὴς ἀπαντᾷ τὴν ζωὴν ἀπαν-
ταχοῦ τῆς ὑδρογείου σφαίρας, ὑπὸ μορφὰς πο-
λυειδῆς, ἐκπλήσσειται δὲ ἐνώπιον τοῦ πάντοτε
νέου καὶ πάντοτε ποικίλου τούτου θεάματος.
Εἴτε θαλασσοπορῶν εἰς τὰ ἀπέραντα πελάγη
τοῦ πλανήτου ἡμῶν, εἴτε ἐξετάζων σταγόνα
ὑδατος, ἥτις παρίσταται δίκην θαλάσσης ὑπὸ
τὸ μικροσκόπιον, εἴτε ἀνερχόμενος εἰς τὰς ὑψι-
κρήμους καὶ αἰωνίως χιονοσκεπεῖς κορυφὰς τῶν
ὄρεων, εἴτε ἐξετάζων τοὺς φοβεροὺς βυθοὺς τῶν
ὕδατων, εἴτε εἰσχωρῶν εἰς τὰ πλουτώνεια σκότη

τῶν σπηλαίων, ἐνθα οὐδέποτε εἰσδύει φωτεινὴ
ἀκτίς, εἴτε ρίπτων τὸ βλέμμα πρὸς ἄλλα
κατώτερα ἐνδόργανα ὄντα καὶ πρὸς αὐτὰ τὰ
ποικιλόχρωμα εὖσμα ἄνθη, ἀπανταχοῦ ἀπαντᾷ
τὴν ζωὴν ὑπὸ ποικιλωτάτης καὶ ἀξιοθαυμά-
στους μορφᾶς.

Τὰ ζωικά ὄντα εἶνε μόρια πρωτοπλάσματος
τρεφόμενα, τοῦτέστιν εἰσάγοντα ἐν ἑαυτοῖς σι-
τία, ἅπερ κατεργάζονται πρὸς διατήρησιν αὐ-
τῶν ἐν ᾧ ἀποβάλλουσι τὰ περιτὰ ἢ βλαπτικὰ
προϊόντα.

Ἡ ζωὴ λοιπὸν ἐδρεύει ἐν τῷ πρωτοπλάσματι
ἀποτελούμενῃ ὑπὸ σειρᾶς φυσικοχημικῶν κινή-
σεων, ἔχουσῶν πρὸς ἀλλήλας ἐν ἰσορροπίᾳ, τῆς
ὁποίας διαταρασσομένης γεννᾶται ἡ νόσος, ἥτις
δύναται νὰ λήξῃ ἢ διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως
τῆς ἰσορροπίας, ἢ διὰ τοῦ ἀφανισμοῦ αὐτῆς,
ὁ ἔστι τοῦ θανάτου, ὅς τις ἀπαντᾷ ἐπίσης ὡς
ἡ ζωὴ, ἀπανταχοῦ τῆς γῆς.

Ἄλλ' ἕκαστον ἐνδόργανον ὄν, ἕκαστος ἄνθρω-
πος ὀφείλει νὰ ἐπιτελέσῃ καθήκον τι πρὸ τοῦ
θανάτου αὐτοῦ, δεικνύμενος χρήσιμον μέλος πρὸς
τὴν μεγάλην οἰκογένειαν, ἥτις καλεῖται κοι-
νωνία.

Μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς κοινωνίας ἡμῶν, χρη-
σιμώτατα ἔδρασαν ὡς ἱατροὶ ὁ ἄρτι ἀφ' ἡμῶν
ἀποχωρήσας Ἰωάννης Ζώτος.

Ἐγεννήθη ἐν τῇ τερπνῇ καὶ σκιερᾷ κώμῃ
Φραγκᾶδες τοῦ Ζαγορίου. Μόλις 18 εἰτὸς ἀπο-
περατώσας τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐν τῇ Ρι-
ζαρίῳ Σχολῇ, μετέβη ἐν ἔτει 1857 εἰς Βιρ-
τσοῦργον τῆς Βαυαρίας καὶ ἐπεδόθη μετὰ
ζήλου εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἱατρικῆς, ἥτις ἤκ-
μαζεν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐκείνῳ ὑπὸ τὴν
πρυτανείαν τοῦ ἀθανάτου ἐμβρυολόγου καὶ ἀνα-
τόμου Ἀλβέρτου Kölliker. Ἄλλ' ὅτε ἡ πνεύ-
σασα ἐπιστημονικὴ αὐρα ἐν ἔτει 1858 ἐν Βε-
ρολίῳ, ἥτις ὑπὸ τὸν μεγαλοφύεστατον τῶν πα-
θολογοανατόμων Ροδόλφον Virchow τὸν θριαμ-
βευτικῶς ἀπὸ τῆς Charité φωνήσαντα, «εὐρι-
» σκόμεθα ἐν μέσῳ μεγάλης ἀναμορφώσεως τῆς
«ἱατρικῆς», συνετάραττεν, ὡς δι' ἡλεκτρικοῦ
ρεύματος, σύμπαντα τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον
καὶ ἀναβασανίζουσα τὰς ἐρεῖνας τοῦ Bichat
ἀνέτρεπε τὰς ὑπὸ τὴν σχολαρχίαν τοῦ Roki-
tansky θεωρίας τῆς Βιενναίας Σχολῆς, ἀπει-
ράριθμοι μύσται τῶν ἱατρικῶν ἐπιστημῶν ἀπὸ
πάσης γωνίας τῆς γῆς προσέτρεχον μετὰ ζέ-
σεως εἰς Βερολίνον. Μεταξὺ τούτων συγκατε-
λέγετο καὶ ὁ Ἰωάννης Ζώτος, ὅστις ἐπὶ σειράν
δλόκληρον ἐτῶν ἐπιστημονικώτατα ἐν τῇ περιω-
νύμῳ ἱατρικῇ Σχολῇ τοῦ Φριδερίκου Γουλιέλ-
μου καταρτισθεὶς, ἀνηγορεύθη ἐν ἔτει 1863
διδάκτωρ. Ὀλόκληρον τὸ ἔτος 1864 διήλθε
συνεχίζων τὰς ἀπουδὰς αὐτοῦ ἐν Παρισίοις.

Ἀπὸ δὲ τοῦ 1865, ὅτε ἐνυμφεύθη τὴν μο-
νογενῆ θυγατέρα τοῦ ἀειμνήστου καὶ κρατίστου
ἱατροῦ Δημητρίου Βαρζέλη, ἐξήκει μετὰ ζήλου
καὶ εὐδοκίμως ἐν Ἰωαννίνοις τὸ ἐπάγγελμα αὐ-
τοῦ καὶ διήρκετο τὸν βίον πάντοτε μετὰ προ-
θυμίας τὸ ὑψηλὸν αὐτοῦ καθήκον ἐπιτελῶν καὶ
πάντοτε μετ' ἐπιμελείας τὰ νεώτερα τῆς ἐπι-
στήμης παρακολουθῶν, ὅτε κατὰ τὸ παρελθὼν
ἔτος νόσος ὑπουλος διέκοψε τὴν καριερίαν αὐτοῦ
καὶ εὐεργετικὴν ἐργασίαν καὶ δεινῶς ὑποκά-
ψασα τὴν υγίαν αὐτοῦ πρεσβεύασε μοιραίως
τὴν λύσιν τοῦ πολυτίμου αὐτοῦ βίου.

Οὐ μόνον δὲ ὡς ἱατρὸς χρησιμώτατα ἔδρα-
σεν, ἀλλὰ καὶ ὡς οἰκογενειάρχης καὶ σύζυγος
χρηστὸς καὶ πατὴρ φιλοστοργότατος ἐπεδείχθη
ὁ ἀφ' ἡμῶν ἀποχωρήσας Ἰωάννης Ζώτος,
ὅστις πάντα τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ' ἐπιμελείας καὶ
προσηκόντως ἀνέθρεψε. Καὶ τὴν μὲν πρεσβυτέ-
ραν αὐτοῦ θυγατέρα ἄριστα ἀποκατέστησε, τὸν
δὲ πρεσβύτερον υἱὸν αὐτοῦ δεόντως ἐξοπλίσει
καὶ ἀνέδειξεν ἀξιόλογον ἱατρὸν εὐδοκίμως ἐξα-
σκούντα νῦν ἐν Μεσημβρίᾳ τῆς Βουλγαρίας.

Νῦν, πολυτίμητε καὶ χρήσιμε συνάδελφε,
Ἰωάννη Ζώτε, ὑπάγε εἰς ὁδὸν εἰρήνης. Εἴη σοι
ἡ μνήμη αἰωνία!

Ὁ ἱατρὸς κ. Α. Ἀραβαντινὸς μετῴ-
κησεν εἰς τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου, οἰκία Μ.
Μετὰ ἀριθ. 15.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ Κ. ΒΑΝΑΚΟΥΛΗΣ

Ἐκ Νεγὰδων τοῦ Ζαγορίου

Ὡς ἡ κηδεὶα οὕτω καὶ τὸ τεσσαρακονθήμερον μνη-
μόσυνον τοῦ πολυκλαύστου Εὐσταθίου Κ. Βανακούλη
ἐγένετο μετ' ἐπιβαλούσης σεμνότητος κατὰ τὸ παρελ-
θὼν Σάββατον (18 ἰσταμένου) ἐν τῷ ἐνταῦθα πανσί-
πτῳ τῆς Εὐαγγελιστρίας ναφ. ἱερουργήσας τοῦ ἐλ-
ληνικοῦ κλήρου καὶ τοῦ ἐκ τῶν Ρωμύων φιλελληνι-
κωτάτου κ. Στεφάνου Βαρζανέσκου.

Κατὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον τελετὴν, διεξαχθεὶσαν με-
χρι τέλους ἐν προφανεί συγκινήσει καὶ βεβαίᾳ κατα-
νύξει παρίσταντο ὁ βαρυπενθὼν ἀδελφὸς αὐτοῦ Δημή-
τριος Κ. Βανακούλης μετὰ τῆς εὐγενοῦς καὶ ἐναρέτου
αὐτοῦ συζύγου κ. Εἰρήνης Δ. Βανακούλη. τεκμηριώ-
σαντες καὶ κατὰ τὴν ὀδυνηρὰν ταύτην περίστασιν τὰ
πρὸς τὸν πολυκλαύστον αὐτῶν ἀδελφὸν πατρικὴν ἀμα-
καὶ ἀδελφικὴν ἀγάπην αἰσθήματα. Ἡ ἐρίτιμος
ἐπιτροπὴ τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος ἐν σώματι,
ἀποτιοῦσα ἐπισήμως τὸν φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς
ἐν λόγῳ κοινότητος πρὸς τὸν μεταστάντα ἀνθ' ἡς οὗτος
ἐδωρήσατο διςχιλιοφράγων δωρεὰς ὑπὲρ τοῦ Ναοῦ καὶ
τῶν σχολείων αὐτῆς τὴν παραμονὴν ἀκριβῶς τοῦ θα-
νάτου. Ἐπίσης παρίσταντο οἱ διευθυνταὶ τῶν σχολῶν
μετὰ τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ καὶ τῶν μαθητῶν
ὡς καὶ πλήθος ὁμογενῶν καὶ ἰδιᾶ Ἡπειρωτῶν ἐκτι-
μώντων τὰς ἀρετὰς τοῦ μεταστάντος ὅστις μετρίκιον
ἐπὶ ἐπιδοθείς εἰς τὸ τοῦ ἀρτοποιοῦ ἐπάγγελμα ὑπὸ τὴν
πατρικὴν ἐπιβλέψιν τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ τοῦ Δη-
μητρίου προΐμιος πάνυ διακρίθη ἐπὶ ἡλιότη φιλανθρωπίας
ἀφ' ἐνός καὶ δραστηριότητι, ἐξ ἄλλου δὲ ἐπὶ χριστι-
ανικῇ ἡθῶν καὶ εὐσταθείᾳ χαρακτῆρος, δι' ἣν κατέ-
κτησε τὰς συμπαιδείας καὶ τὴν βεβαίαν ὑπόληψιν ἀπάν-
των τῶν εἰς συναλλαγὰς μετ' αὐτοῦ ἐλθόντων.

Ἄλλ' ὅτι πρὸ παντός διέκρινε τὸν ἀλλήστου μνη-
μης Εὐσταθίου Κ. Βανακούλην ἦν ἡ θερμὴ καὶ μετὰ
πεπονημένης ἀδυστάτου περὶ τὰ θεῖα εὐεθείας καὶ
ὑπεράγαν φιλοπατρία ὧν δείγματα πολλὰ τε ἄλλα καὶ
δὴ ἐν κρυπτῷ, ἰδιᾶ δὲ ἡ σχετικῶς πρὸς τὴν καταλει-
φθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ περιουσίαν μεγίστη πρὸς τὴν ἐνταῦθα
ἐλληνικὴν Κοινότητα πρόσθεν μνημονευθεῖσα δωρεά.

Τὴν ὅλην τελετὴν ἐπέσπεψε λόγος ἐπιμνημόσυτος,
ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ φίλου Ἡπειρωτοῦ, ἐν ᾧ μετὰ βαθείας
συγκινήσεως ἐγένετο μνηεὶ ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν τῆς
Ἡπείρου τέκνων καὶ μεγάλων τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πα-
τρίδος εὐεργετῶν Ζωσιμαδῶν, Καπλανῶν, Ριζαῶν,
Μαρούτσων, Βαλάνων, Χατζὶ Κώστα, Στουρνάρα,
Τοτσῖτσα, Ζάππα, Ἀβέρωφ, Ζωγράφου καὶ λοιπῶν
ὡς καὶ τῶν ὑπεράτων αὐτῶν θυσιῶν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ
τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος. Μεθ' ὃ ἀπαντες οἱ σί-
λοι συνώδευσαν τοὺς πενθοῦντας εἰς τὸ νεκροταφεῖον
ἐνθα ἐπὶ τοῦ νοποῦ τάφου τοῦ Εὐσταθίου ἐψάλη τὸ
νενομισμένον τρισάγιον, καὶ εἴτα εἰς τὴν οἰκίαν, ὅπου
παρετίθη αὐτοῖς πλοῦσία τράπεζα, κατὰ τὰ ἐν Ἡπείρῳ
κρατοῦντα, καθ' ἣν οἱ δαιτυμόνες ἠέξαντο καὶ αὐθὺς
ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πολυκλαύστου Εὐ-
σταθίου, ὑπὲρ υγιείας δὲ καὶ εὐτυχίας τῶν βαρυπεν-
θούτων ἀδελφῶν Δημητρίου καὶ Εἰρήνης Δ. Βανα-
κούλη X.

Ἐν Βραζίλ τὴν 10 Νοεμβρίου 1897

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Τρ Παπ. Πειραιῶ. Φύλλον ἐντεῦθεν ἀποστέλλο-
μεν ταχτικά· ἀλλὰ φαίνεται ὅτι οἱ δεικνομεῖς τῆς πό-
λεως σας τὸ φέρουν ὅποτε θέλουν ἐγράψαμεν εἰς τὸν
διευθυντὴν τοῦ Ταχυδρ. Πειραιῶς. Παρακαλῶ δὲ νὰ
μᾶς εἰδοποιήσητε ἐάν ἐξακολουθοῦν νὰ σᾶς φέρουν τὸ
φύλλον ἀπὸ τὴν Παρασκευὴν τὴν Δευτέραν.—Κ. Π.
Τούνεζι. Συνδρομὴ ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν.—Ν.Κ.Π.
Βουκοβρεστίν. κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν παρελήφθη τὸ
ἔννοιά σας· λάθος διορθώθη.—Ν. Θ. Κέρκυρα. Ταχυ-
δρομικῶς γράφομεν.—Ω. Πάτρας· ἐλήφθη ἐπιστολὴ
γράφομεν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἰππέστη λίαν εὐδοκίμως τὰς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ
γενικὰς ἐξετάσεις ὁ ἐκ Δελβίνου κ. Μιχ. Μπαμῖχας· εὐ-
χόμεθα αὐτῷ τὴν αὐτὴν ἐπιτυχίαν καὶ εἰς τὰς διδα-
κτορικάς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Γ. Α. ΠΟΡΤΟΛΟΥ καὶ Β. ΜΑΝΙΑΝΗ

ΑΤΜΟΠΛΟΪΟΝ «ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΛΠΙΣ»

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΤΕΤΑΡΤΗΝ ὥραν 8 π. μ. δι' Ἀθήνας, Μέθανα,
Πόρον, Ὑδραν, Σπέτσας, Χέλον, Λαγονίδιον, Ἀστέρ
καὶ Ναύπλιον.

ΠΕΜΠΤΗΝ ὥραν 9 π. μ. διὰ Λαυρεάκιον, Ἀν-
τίκυραν, Ἰέαν, Γαλαξείδιον, Βιτοινίτσαν, Πάτρας,
Ἰθάκην, Σάμην, Ἀγ. Εὐφυσίαν, Φισκάρδον, Λευ-
κάδα, Βόνιτσαν, Κόρινθον καὶ Καρδιασάρᾳ.

Πλεονέστεραι πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ ἐν Πειραιῷ
πρακτορεῖον, Πλατεία Καραϊσκάκη καὶ ν' Ἀθηνῶν
ὁδὸς Σταδίου κατωθὲν τοῦ Βενδοχίου Ἀθηνῶν.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ «Η ΒΟΥΛΗ», ἐντὸς τοῦ

περιόλου τῆς Βουλῆς διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ
Ἰωαννίτου Ἰωάννου Γιαννοπούλου. Μαγειρικὴ
ἀρίστη, καθαριότης καὶ περιποιήσεις πρῶτος.